

men jeg haaber, at man nærer den Tillid til mig, at Afslutningen af de manglende Regnskaber og Indsendelsen af Oversigten over Resultaterne skal blive paasthyndt saa meget, som menneskelige Gvner ere istand til. Jeg skal ikke fragaae, at de bestaaende Former for det militaire Regnskabsvaesen og den militaire Bogføring lide af Mangler (Hør!), navnlig naar man tager Hensyn til de Fordringer, som den constitutionelle Finantsforvaltning kræver (Hør!); men, hvor meget Bestyrelsen end har erkjendt Nødvendigheden af en Forandring heri, saa ligger det dog i Sagens Natur og i Krigsforholdenes Bestaenighed, at det hidtil har været umuligt at foretage en Reform i denne Retning, selv om en saadan ikke havde været forbunden med saa store Vanskeligheder og Bittløstigheder, som Tilfældet er. Man maa nemlig ikke glemme, at, dengang Krigen udbrød, var Armeen kun forsynet med det høist nødvendige Antal Regnskabsbetjente, baade i Ministeriet og ved Troppesafdelingerne, og at der behøvedes det 3^e, 4^e, ja 5^edobbelte Antal Regnskabsførere for Bataillonerne; disse kunde ikke improviseres og ere efterhaanden blevene tilbannede. Formen for Regnskabernes Førelse har derfor lidt af betydelige Mangler; hvorledes Regnskabsvaesenet for Fremtiden skal ordnes, har ikke alene været Gjenstand for Krigsministerens Overveelse, men man har ogsaa forlangt Betænkning derover af den Commission, som var nedsat til at give en Plan for Armeeens fremtidige Ordning; men den endelige Ordning heraf bliver saameget vanskeligere, som de Militaire, hvem man ikke kan undgaae at overdrage endeel af Detailregnskabene, af let forklarlige Grunde hverken have Lyst eller Tid til at beskæftige sig med Regnskabsvaesenet, og derfor heller ikke gjøre sig nogen Umage for at gjøre sig bekendt med mere simplificerede Former for Regnskabsvaesenet end dem, Revisionen antager at være uundgaaelige. En omfattende Reform i Regnskabsvaesenet kan kun udføres i rolige Tider, og jeg maa dertil bemærke, at, efterat Krigen er endt, har der været flere Ministerkister, og det er derfor først nu, at man har kunnet beskæftige sig med dette Anliggende. Den ærede Interpellant har spurgt mig, om jeg efter den 1ste

Juli 1851 har anvist af de Penge, som vare tilstaaede for Finantsaaret 1850—51. I Begyndelsen af Juli afgik jeg fra Ministeriet, og kan saaledes ikke have anvist Penge. Den ærede Taler har sigtet til, at Handlende skulde have gjort Indkjøb i saa store Quantiteter, at det var at formode, at de anede, hvad Militaretaten vilde faae Brug for, hvorefter han formodentlig har villet insinuere et Slags Connivens mellem Krigsministeriet og de vedkommende Handlende. Jeg skal være den ærede Taler meget taknemmelig, om han vil meddele Krigsministeriet de Data, hvorpaa han støtter dette, der da skulle blive Gjenstand for en alvorlig Undersøgelse, hvorfor der skal blive aflagt Regnskab baade til den ærede Forsamling og til Publikum i Almindelighed.

Nothe: Forsaavidt den ærede Krigsminister har lovet, at Afslutningen og Meddelelsen af de paagjældende Regnskaber skal blive paasthyndt saa meget som muligt, kan jeg naturligtviis ikke andet, end derfor yde ham min Tak, men maa dertil føie min gjentagne Beslagelse over, at det ikke allerede er skeet, og jeg kan ikke tilbageholde den Udtalelse, at de Grunde, den ærede Krigsminister har anført, ere for mig i det Mindste aldeles ufyldstgjørende (Hør!). Den ærede Krigsminister har nemlig for det Første sagt, at det er vanskeligere at aflægge Regnskab for en stor Sum end for en lille; dette kan kun indrømmes Gylldighed i en meget indskrænket Betydning. Naar man nemlig indretter Sagen med fornøden Orden og Overblik, og har Kræfter til at forsætte Regnskabet, saa bliver det det samme, enten Summen er stor eller lille. Det, det kommer an paa, er, at Sagen er fuldstændig organiseret, og at de enkelte Embedsmænd, der hver for sig have at aflægge Regnskab for i og for sig ikke store Summer, gjøre det overeensstemmende med de Ordres, der i den Henseende ere givne dem. Jeg maa beklage, at det netop af den ærede Krigsministers Svar fremgaaer, saavidt jeg skjønner, at denne Orden ikke har været tilstede, idet den ærede Krigsminister siger, at der er anvist Intendanturerne betydelige runde Summer, og man endnu, omtrent tre Aar efterat de ere anvendte, ikke veed, hvorledes disse Summer ere